

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 146**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Lördag 25.3.1910.

(19)

Käraste,

Tack för det rora brevet nyss. Det gläder mig så, att du är nöjd med din resas resultat, jag har också vetat, att det var nödvändigt, att vi råkades, men jag hade inte kraft att sätta det igenom. Må nu allt vara gott mellan oss. Det är lika nödvändigt för mig som för dig.

Ja om min hemfärd är inte mycket att säga. Det var naturligtvis mycket tråkigt att gå i Tjeje, men slår var bort, på vägen, så att jag såg, att man inte kunde annat än beqygna hjälpan där. När jag sedde barn på vägen hävt, fann jag, att man måste ha släde, för backarna voro snöda och isglatta. Jag får erkänna, att Ernst hade rätt. I Öhrätter var Erik mig till mötes med två hästar och släde. Blann var väldigt altererad över att föra mig och de ovana parkästarna över älven, men jag, som inte har mer än för sig sist fruktan, var fullt lugn. Vi foro över på färjan, hästarna knängåve litet, men egentligen gick allt utan spår av fara. Skatten var i märkt utan märklas, regnet hade upphört. Fåret var ställvis borta och först klackan dån kom jag hem. Då var mannen ännu oppre, alla abro så glöda att se mig igen. Jag var mycket trött, men hade nog gott av den långa färden i fria luft. Nästa dag sov jag mest bort. Jag arbetar inte utan slår dack och är mycket ute. Trycket på bröstet är kvar, men jag minner mig inte fullt så melankoliskt som i Falun. Klår är nästan i full gång, och det är härligt. Änglätten bryter is i sjön, är ännu

inte vid Fryksta, men tros hinna dit på lördag.
Sedan blir det så småningom regelbundet
fart, med Victoria till en början.

Pröben tycker, att mamma är så märkvar-
digt bra, och det är gott för de som tror mamma det
också. I går natt hade han emellertid ett anfall.

Tänk Fryk och du! Han är en märkvar-
digare Karl än jag trodde i början, men nämligen
Rummet har ett sluta illa. Han är förstås, att
man måste bli av med honom som gammal och
att han genom hänsynslöshet hade varit i stånd att
förgifta livet för mig. Choler är troligen en än större
skurk, men inte heller hans gäta är lätt att lösa, för
sannerligen är han inte också nå nu, att på ut-
märkta människor äro det i samma grad.

Jag skulle väl tala om att i går afton var jag
på Malas gård Gärdajö. Det var fint Malas, supé, och
gäster voro Montgomerys, Sydorus och några till. Det
gick utmärkt, kuppet var bra och maten ofländer-
lig. Båda brukspatronerna uppmärksade mig, en
del spelade bridge, andra satte bredvid mig och
hörde tal om resor. Vi hade ganska treoligt.
Ungdomarna från Poltneras sjöng och spelade
och till sist blev jag uphörd av fru Ingrid, "många
pengar, och många förtretligheter!"

Jag tyckte också, att det var nå synd, att vi inte föret
hade haft en bankmanslagning. Jag måste väl
aktierna stiga nå småningom. Jag kan inte annat
tro, du går nog en mycket god affär. En annan bank,
där jag har aktier, har nu en emission på
vilken jag tycker, att jag borde förtjäna.

Nej, jag skall nämligen inte skriva mer.
Det går ut i hjärnan. Tack och farväl, din Selma,